

[Hans Bjerregaard.]

ministeren har overvejet at forhøje disse lånegrænser.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Spørgsmålet vedrører de begrænsninger i mulighederne for realkreditbelåning, som realkreditrådet fik gennemført i april 1973, og som blev gennemført efter samråd med Nationalbanken og den daværende regering.

Begrænsningen går i korthed ud på, at belåning af en række ejendoms kategorier, bl. a. parcelhuse, skal ske på grundlag af det prisniveau, der var gældende den 1. april 1973, og endvidere skal den samlede belåning holdes inden for visse grænser. Begrænsningen gjaldt for huse, som blev sat i gang, efter at beslutningen om begrænsningerne var vedtaget. Formålet med begrænsningen var at mindske presset på obligationsmarkedet og de deraf følgende stadige kursfald.

Det er selvfølgelig rigtigt, at prisstigningerne siden april 1973 har været betydelige, og det kan for den enkelte parcelhusbygger føles hårdt, at han ikke kan få højere lån. Men heroverfor står jo hensynet til presset på obligationsmarkedet.

Det må også være klart, at hvis prisstigningerne fortsætter, kan begrænsningerne ikke opretholdes til evig tid. Men om tiden er inde til at lempe netop nu, er et andet spørgsmål.

Hr. Hans Bjerregaard peger på kursudviklingen som begrundelse for en lempelse, men en lempelse vil jo give flere obligationer, og flere obligationer vil tendere i retning af lavere kurser. Jeg kan oplyse, at stigningstakten i obligationstilgangen så sandelig heller ikke er aftaget. I 1973 var nettotilgangen af realkreditobligationer ca. 22 mia kr. mod 16 mia kr. året i forvejen eller en stigning på ikke mindre end 35-40 pct.

Jeg er i øvrigt bekendt med, at realkreditrådet følger udviklingen og har overvejet lempelser. Men rådet har indtil nu taget det standpunkt, at begrænsningerne må opretholdes indtil videre. Som situationen er på obligationsmarkedet i øjeblikket, ville jeg være meget betænkelig, dersom realkreditrådet kom med forslag om lempelser i ordningen på nuværende tidspunkt; vi må først og fremmest have de mængdemæssige begrænsninger i boligbyggeriet, i byggeregule-

ringen, fjernet, inden vi tager det næste skridt.

Hans Bjerregaard (FP):

Jeg vil gerne takke ministeren for besvarelsen. Ministeren nævnede, at der skulle ske nedskæringer i igangsættelsen af byggeri; det er jo allerede sket derved, at der er sket en meget stor begrænsning i udstedelsen af byggetilladelser. Den store tilgang af obligationer i 1973 hænger uden tvivl sammen med, at der på grund af den stop- og gåpolitik, der blev ført inden for boligmarkedet, på dette tidspunkt blev sat ualmindelig mange byggerier i gang med henblik på at få den bortfaldne moms hjem og lignende ting. I øjeblikket ligger kursen for en 10 pct.s 30-årig obligation på 67, hvorimod kurserne for private pantebreve, som kommer efter de faste lån, ligger på 50 til 52.

Jeg kan forstå på ministeren, at regeringen ikke har ønsker om at gøre noget i den nuværende situation, og det er der jo ikke meget at gøre ved. Jeg kan blot sige, at fremskridtspartiet flere gange er blevet beskyldt for, at vi vil føre befolkningen tilbage til jordhulerne, men jeg er bange for, at hvis der ikke bliver ændret på dette, kommer regeringen os i forkøbet, men så vil vi gøre, hvad vi kan for at føre den tilbage igen.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Skemaerne eller spørgebrevene er udsendt til kommunerne, og det er så meningen, når vi pr. 1. april har en nogenlunde sikker viden om, hvilket byggeri der er i gang i Danmark, sidst i april måned at tage stilling til, hvorvidt begrænsningerne i boligbyggeriet, de såkaldte byggetilladelser, fortsat er nødvendige, og deres afskaffelse må efter min mening så absolut være det første skridt, vi skal tage i retning af at afvikle restriktionerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Henning Philipsen* (SF) til boligministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage sig for at komme de nødstedte lejere i Brøndby Strand til hjælp?“

(Spm. nr. 129).